

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 15. Orandi varia motiva.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79369)

Cant. 3. 6. S. Ambros. præcipue tamē myrrhā redoleat sponsa, & thus. q. d. Nota: quod duorum tantum in specie odorum meminerint Angeli, myrrhæ puta, & thuris: & quoniam myrrham, & thus, redolebat; omnis boni odoris, & universi pulveris pigmentarii copiâ affluere illam dicebant. Thus enim orationis Symbolum. Pl. 140. 2. *dirigatur oratio mea sicut incensum.* Did. Nils. f. 5. D. 4. Quadr. §. 3.

Jesu baptizato, & orante, apertum est cœlum. Matth. 3. 16. Christus suscepto baptismo oravit: ad innuendum, quod preces nostræ non sunt Deo acceptæ, & meritoria; nisi à peccatis mortalibus sumus immunes, & charitate decorati. Charitas enim est vita animæ; sine qua nec anima, nec actio ejus, spiritualiter viva est, Deoque placita. Unde cum Dominus per Isaiam dixisset. c. 1. 15. *cum multiplicaveritis orationem, non exaudiam;* adjecit: *lavamini, mundi estote.* v. 16. Secundò ad innuendum: quod gratia in Baptismo aliisque Sacramentis, adepta, per orationes continuas indiget custodiri, nè per culpam tollatur. Dionys. Carthuf. hic.

Impossibile, impossibile est; hominem, quâ decet, alacritate precantem, & assidue Deum orantem, unquam in peccatum incidere, causam addit: quia post orationem manet plerumque aliquis calor fervoris; quò facile possimus cuicunque tentationi resistere. Pergit: sed quia homines cum sumus, facile ad fœgniciem relabimur, exactâ unâ, alterâve, aut tertiâ, post precationem, horâ; ubi senseris pristinum illum fervorem paulatim frigidescere; recurre quanto citius ad preces, frigidescentemque mentem rursus accende. Id si per totam diem feceris, per intervalla crebris precationibus te ipsum accendens; non dabis occasionem diabolo, aut ullum ad tuas cogitationes aditum. S. Chrysostr. tom. 6. hom. de Anna.

Medici unicuique morbo suum applicant remedium: Sanctorum autem oratio commune malis omnibus est remedium. Ex Philotheo Theodoretici c. 16.

§. XV.

Orandi varia motiva.

ET erat pernoctans in oratione Dei. Luc. 6. 12. Species tibi datur, forma præscribitur, quam debeas amulari. Quid enim te facere pro salute tua oportet; quando pro te Christus in oratione pernoctat. S. Ambros. in Luc. l. 5. Orat misericordia, & non orat miseria: orat charitas, & non humiliatur iniquitas: orat innocentia, & non orat nequitia. Orat, qui peccatum non fecit, & non prosternit se multis peccatis obnoxius. Orat Judex, & desiderat parcere; & non orat reus, ut indulgentiam mereatur accipere. Orat judicaturus; & orare dissimulat judicandus. B. Cæsarius Arel. hom. 30.

Ecce, quem amas, infirmatur. Joan. 11. 3. Melius sibi dolentibus (Maria, & Martha) & fratri languenti, providere non poterant; quàm ad eum recurrere, qui supra naturam, &

artem, potest conferre subsidia. Et multa in periculis docet necessitas, multa facit opportunitas, cogitare; ut, desperantes de humanis, ad divina se conferant. Sim. Cas. l. 5. c. 15.

Et orantes dixerunt. Act. 1. 24. Usitatum hoc semper Dei servis, ut, priusquam arduam aliquam rem aggredierentur, à Deo auxilium peterent. Ità rex Josaphat orabat. 2. Par. 20. 12. *cum ignoremus, quid agere debeamus; hoc solum habemus residui, ut oculos nostros dirigamus ad te.* Et cum Jacob fratris timeret occursum, oravit ad Dominum dicens: *Domine, qui dixisti mihi &c.* Gen. 32. 9. Judith, antequam opus illud arduum aggredieretur, dixit: *nihil aliud fiat, nisi oratio pro me ad Dominum Deum nostrum.* Judith. 8. 33. Sic oravit Daniel 2. 18. antequam Nabuchodonosori somnium interpretaretur. Diez conc. 1. in festo S. Matthiæ Ap.

Recedit à Deo, qui per orationem sese non conjungit Deo. S. Gregor. Nyss. de orat. or. 1.

Idcirco in vita abundat peccatum, adjectionibus semper in majus augetur, & omnibus humanis studiis implicatum, quoniam oblivio Dei tenet omnes; & orationis bonum rebus seriis ab hominibus non simul adhibetur. Id. ib.

Inimicus, cum sit nobis semper infestus, tunc maximè adhsit infestior; cum contra se offerre nos Deo preces perviderit. Joan. Cassian. l. 2. de cœnob. instit. c. 10.

Quæritur: cur Sancti Patres fuerunt pastores ab initio? alia ratio potest esse: quia istud officium est aptum solitudini, & simplicitati, orationi, & meditationi. S. Thom. Aqu. in c. 4. Gen.

§. XVI.

Oratio Christi.

Porrò David ascendebat circum Oliværum. 2. Reg. 15. 30. Ut esset typus Christi; qui in eodem monte Patrem orans cum lacrymis, & sudans sanguinem, inchoavit Passionem, & redemptionem nostram. Cornelius hic.

Et progressus pusillum. Matth. 26. 39. Scribit V. Beda tr. de locis sanctis c. 6. & ex eo Baronius A. C. 34. petram, in qua Christus orans genuflexit, quasi mollem ceram in se genuum Christi impressa vestigia excepisse ipsum lapidem in Ecclesia asservari. Sylveira hic. Orat inter arbores Jesus, quia inter arbores peccavit, & non oravit, Adam. Sim. Cas. l. 13. c. 8. hic.

Procidit in faciem suam. Matth. 26. 39. Ut quasi reus, & poenitens pro nobis se sisteret Patri, eique totum se ad castigationem offerret. q. d. en ego pro hominibus reum me tibi dedo ô Pater! en paratus ad poenam. Cornelius hic.

Cujus (Christi) tota vita continua pro nobis, & perpes oratio fuit. Rupertus de div. offic. l. 1. c. 31.

§. XVII.